

**[“VICTORIA ÎN ALEGERI...”] – de
Mihai Eminescu [28 iunie 1883
– ZIUA ARESTĂRII]. Ultimul
articol la “Timpul”, apărut
pe 29 iunie 1883. PENTRU
LIBERTATEA PRESEI**

București, 28

iunie 1883

Victoria în alegeri, îngenunchierea națiunii înaintea puterii uzurpatoare, deșteaptă și apetituri tiranice, printre care pretențiunea, mai-nainte de toate, de a fi aprobat și aplaudat uzurpatorul în faptele sale, pe toate căile.

E logic într-adevăr ca, după un câștig să se urmărească un altul, și în fine tot, spre deplina satisfacțiune a acaparatorului.

Regimul dobândise darea din mână și chiar din picioare, a celor ce poartă numele de mandatar ai națiunii; astfel dispune el la discrețiune de toată puterea în stat, făcând ori și ce vrea fără a fi controlat și nu se gândește decât la mijlocul de a se întări în această situație de desfătare și răsfaț.

Singurul lucru asupra căruia n-a putut încă triumfa a rămas numai presa, și aceasta se consideră, credem, de către regim, cu atât mai nesuferită, cu cât el, în exercițiul puterii discreționare, a trebuit să devină năzuros, adică supărăcios din lucru de nimic.

Presa, pentru omnipotentul nostru regim, cu strigătele ei, cu lamentele ei continue, îi face negreșit efectul unei hărăitoare din Brașov, care prin scârțâitul ei strident dă crispațiuni nervoase. Neapărat dar că se simțea și nevoia de a pune în practică mijlocul prin care să se năbușească țipătul contra trădării și contra fărădelegilor regimului, spre a fi liniștit în domnia sa absolută.

Însă, ca contra a tot răul ce cată a fi combătut, așa și contra presei cată să se uzeze de arme îndestul de eficace de a o învinge.

Ei bine, care ar fi fost acelea ?

Dacă întru abaterea conștiinței alegătorilor, s-au dovedit cele mai eficace arme: corupțiunea, fraudă, amenințarea; dacă cu acestea s-a putut respinge opozițiunea de la exercitarea controlului asupra puterii; de bunăseamă că ele n-au putut nimic contra presei, pe cât timp aceasta, în majoritatea ei, este în opozițiune cu guvernul, bucurându-se de sprijinul public.

Armele ce numirăm sunt într-adevăr numai bune pentru cei cu bucate pe câmp și pentru cei cu copii de căpătuit, ori pentru aceia care ei înșiși urmăresc un folos direct, nepătrunși fiind de datoria de cetățean și de sântenia votului ce li s-a încredințat; dar, cât pentru persoana jurnalistului, hârșit în luptă și îndărătnic în profesarea principiilor, sunt custure fără tăiș.

Contra presei și jurnalistului a cătat regimul să recurgă la acte de răsbunare; și așa, după ce că a intentat proces de presă, prin Creditul funciar rural, unuia dintre organele de publicitate care au cutezat să formuleze acuzațiune specială contra neregularităților de la zisul credit; după ce că în acest proces de presă a cătat să sustragă pe jurnalist de la judecătorii săi naturali, jurații, și l-au târât dinaintea tribunalelor guvernului, recomandând acestora să se declare competente și recompensând pe magistrații care au avut lipsă de scrupul pentru justiție și s-au supus trebuinței regimului; acum a mers cu iuțeala pentru a prescrie chiar expulzarea directorului aceluși jurnal, a d-lui Galli, adică fondatorul foii franceze L'Independence roumaine pentru că acesta este străin neîmpământenit încă.

În cazul de față guvernul, care este evident că a voit să lovească în existența jurnalului L'Independence roumaine, s-a folosit de o lege decretată de dânsul acum doi ani, și care privește petrecerea străinilor în țară.

Dacă vom ține socoteală de mobilul care a dictat facerea acelei legi, nu vom putea scuza dispozițiunea de expulsare luată în privința d-lui Galli, pentru că într-adevăr ea nu a fost concepută decât sub impresiunea asasinatului comis asupra Împăratului Alexandru II și în spiritul de a combate și a depărta de țara noastră acele parazite care își caută existența din acte de teroare, pe străinii fără căpătâi pe nihilisti mai ales, în vreme ce directorul jurnalului francez L'Independence roumaine era aici un muncitor liniștit, stabilit de mai mult timp în țară și exercitând în asociația

cu români comerțul de tipograf, îndeosebi de calitatea sa de jurnalist.

Când însă ne vom aminti de împrejurarea că numitul director al foii L'Independence roumaine a fost încurajat și susținut ca jurnalist chiar de către guvernul actual, când vom aminti aici că dl. Galli, prin un alt jurnal fondat de dânsul, L'Orient, a debutat în țara noastră ca sprijinitor al politicii guvernului, atunci desigur că se va vedea și mai bine cât de necuvincioasă este dispozițiunea de expulsare de acum.

Ce fel? Pentru ca să cânte guvernul, un străin poate fi tolerat și încurajat, iar de a-l critica nu? Atunci se neagă fără rezon principiul echității care nu admite dreptul ciuntit, care nu poate admite facultatea de a zice da fără a o admite pe aceea de a zice ba.

Una din două: ori străinul dintru început nu este învoit a face politică în țară, și atunci înțelegem rațiunea unei dispozițiuni de expulsare când și-a permis el a face politică locală; ori că, dacă s-a tolerat odată străinului d-a face politică guvernamentală, urmează a i sa tolera să facă și politică de opozițiune. Fapta de la început a acestui guvern cu dl Galli, îl obliga la toleranța lui în urmă.

Dar credem că nu este nevoie a argumenta mult, spre a convinge despre urâta pornire a guvernului asupra presei. Trebuie să-l așteptăm de acum la alte măsuri și mai odioase, pentru că panta este alunecoasă și nu are piedică până-n prăpastie.

Cât pentru presă, am putea să-l asigurăm pe regim că oricât de cumplite ar fi actele sale de răzbunare, nu va fi în stare nici el a abate unele caractere tari ce se găsesc într-însa, și teamă ne e că, căutând victoria peste tot, va pierde și cea deja câștigată în monstruoasa sa pornire de a-și subjuga și presa.

Timpul (Buc. 8 (1883), nr. 142, iunie 29, p. 1. S

ABONAMENTELE

Abonamentele se primesc la Administrația...

In Capitală 10 bani numărul In Districte 15 bani numărul

TIMPUL

REDACȚIA, STRADA STIRBEI-VODA Nr. 2.

ANUNȚURI ȘI INSERȚII

Linia 30 litere pe pag. IV. 40...

Administrația și inserțiile se primesc...

Scrisorile adresate nu se primesc...

București, 28 Iunie 1883

Victoria în algeri, ingenuchiarea națiunii...

E logic într'adevăr ca, după un câștig...

Regimul dobândește darea din mâini, și chiar din picioare...

Singurul lucru asupra căruia n'a putut încă triumfa...

Presă, pentru omnipotential nostru guvern...

Neapărat dar că, se simțea și nevoia de a pune...

Insă, ca contra a tot reul ce căută a fi combătut...

Ei bine, care ar fi fost aceea? Dacă întru abaterea...

Armele cu numărăm sunt într'adevăr numai bune...

Contra presei și a jurnalistului a cătat Regimul...

Contra presei și a jurnalistului a cătat Regimul...

Contra presei și a jurnalistului a cătat Regimul...

pe jurnalist de la judecătoria sei naturala juraii...

In cazul de față guvernul, care este evident...

Dacă vom ține socotă de mobilitate care a dictat...

Neuwied, 9 Iulie. — Regina României a plecat la București.

STIRI TELEGRAFICE

Alexandria, 6 Iulie. — In cursul ultimelor 21 de ore...

Port Said, 8 Iulie. — Nu s'a constatat un mort...

Constantinopol, 8 Iunie. — O decizie a oficiului...

Vienna, 9 Iulie. — Vredendblatt zice că declarația...

Neuwied, 9 Iulie. — Regina României a plecat la București.

Informațiuni

Venerabilul d. Ioan Zamont, rectorul universității...

Ni se spune că guvernul român ar avea de gând...

An anunțat ieri că d-lui D. Starza, ministru...

Se acordă un concediu domnului D. Starza...

Domnul I. G. Brătianu, președintele consiliului...

Ni se trimite din Roșiori-de-Vale următoarea telegramă:

raportul prefectului publicat prin Monitor, Consiliul...

CRONICA

Clerul stat din Galati cat și din județul Corulului...

Vineri, pe la orele 4 p. m. a fost in Galati o furtuna...

In aceeași zi pe când in centrul orașului Galati...

Domnii N. Sigu și N. Leibertel se numesc mijlocitori...

Sau numit membri la camera de comerț circumscripției...

Sau numit membri la camera de comerț a circumscripției...

Domnii A. Brailoiu, s'a numit in postul de jude...

Domnii I. Andoniu s'a numit controlor fiscal...

In noaptea de 15-16 iunie curent, la o moară...

câte doi Episcopi creștini, căci această este oprit...

Numai sub un ministru, care trimitează în gura mare...

Numai sub un ministru, care trimitează în gura mare...

PAPISMUL

STAREA ACTUALA A BISERICII ORTODOXE IN REGATUL ROMÂNIEI

Inalt președintele...

De cât va timp s'a răspândit în România vestea...

Inalt președintele Mitropolit Primat al României...

De aceluși gen bine-voitoră atenționă a Sf. Sinod...

Memorie citită în sesiunea de primăvară a Sf. Sinod...

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1882-1883, 1888-1889

„TIMPUL”, „ROMÂNIA LIBERĂ”, „FÂNTÂNA BLANDUZIEI”

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Mihai-Eminescu.Ro

Mihai Eminescu – Timpul Anul VI nr. 188 29.08.1881 PDF

Timpul-Anul-VI-nr.-188-29.08.1881Download

Mihai Eminescu – Timpul Anul VI nr. 185 26.08.1881 PDF

Timpul-Anul-VI-nr. -185-26.08.1881Download

Mihai Eminescu – Timpul Anul VI nr. 184 25.08.1881 PDF

Timpul-Anul-VI-nr. -184-25.08.1881Download

Mihai Eminescu – Timpul Anul III nr. 231 (20.10.1878) PDF

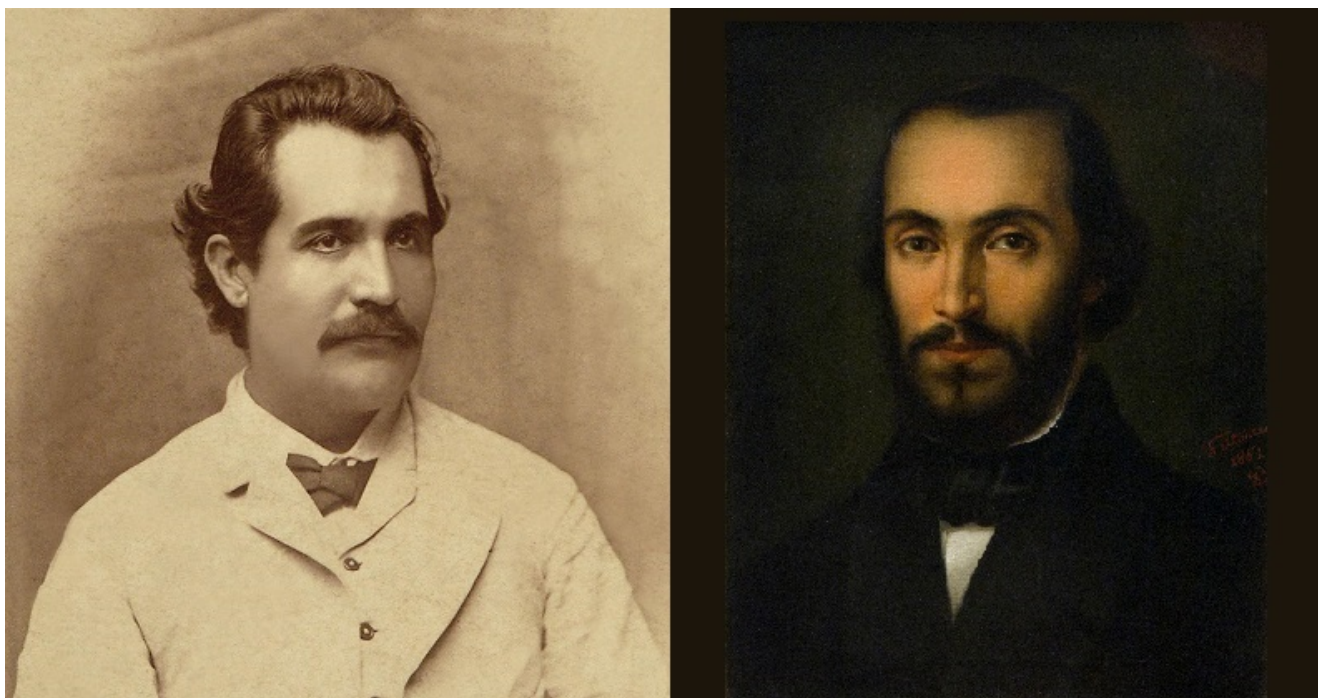
Timpul-Anul-III-nr.-231-20.10.1878

Mihai Eminescu – Timpul Anul III nr. 194 (03.09.1878) PDF

Timpul-Anul-III-nr.-194-03.09.1878Download

145 de ani de la debutul lui Eminescu la Timpul cu un articol despre Bălcescu (24 noiembrie 1877)

Colaj: Ziaristi Online

"FACĂ-SE ACEASTĂ SCRIERE EVANGHELIA NEAMULUI, FIE LIBERTATEA ADEVĂRATĂ, IDEALUL NOSTRU"

Cu 145 ani în urmă, la 24 noiembrie 1877 Mihai Eminescu a publicat primul său articol în ziarul "Timpul". Cine și-ar mai aminti astăzi că a existat un ziar „Timpul”, dacă nu l-ar fi condus câțiva ani și nu s-ar fi publicat Eminescu în paginile sale! Dar voi începe cu ce-mi este mai aproape de suflet: „Nu poate fi fericire fără libertate”. Sunt cuvintele lui Nicolae Bălcescu. Știa mai mult decât oricine ce înseamnă libertate acest mare luptător pentru o Românie liberă, tânărul revoluționar care și-a început viața în închisoare și mărturisea că „închisoarea obligă ca și noblețea”.

Sunt profund convinsă că tot ce e măreț și necesită curaj se

înfăptuiește în floarea tinereții. Este de-ajuns să-i numim pe Mihai Eminescu, Ciprian Porumbescu, Ioan Alexandru Cuza, Nicolae Bălcescu, Nicolae Labiș... Până în ultimele clipe ale vieții, bolnav fără scăpare, Nicolae Bălcescu a scris monumentală sa lucrare despre Voievodul Mihai Viteazul. Nu s-a consacrat studiilor istorice poate doar cele două zile, cât s-a aflat în postul de ministru de externe și secretar de stat al guvernului provizoriu, instaurat de revoluționari.

A murit departe de România, în mizerie. În primăvara anului 1852 vroia să intre, prin Galați, în Țară. Nu i s-a permis, și în toamna aceluiași an, la 29 noiembrie, și-a dat sufletul, fiind înmormântat într-o groapă comună, în pământ străin, la Palermo. Scrisa Mihai Eminescu în primul său articol: "Dumnezeu a fost îndurător și l-au luat la sine înainte de a vedea cum contemporanii care au copilărit împreună cu dânsul și în cercul lui de idei le-au exploatat pe acestea ca pe o marfă... El s-ar spăimânta văzând cum a fost să se realizeze pe pământul nostru libertate și lumină. El ar vedea parlamente de păpuși neroade, universități la care unii profesori nu știu nici a scrie o frază corect, gazetari cu patru clase primare, c'un cuvânt oameni cari văzând că n'au încotro de lipsa lor de idei, fabrică vorbe nouă, risipind vechea zidire a limbii românești, pentru a părea că tot zic ceva, pentru a simula o cultură care n'o au și o pricepere pe care natura n'a voit să le-o deie. Murind în Italia, sărac și părăsit, rămășițele lui dorm în pământul din care a pornit începătura neamului nostru, cenușa sa n'a sfințit pământul patriei, ci e pe veci amestecată cu aceea a sărăcimii din Palermo...".

Manuscrisul său „Istoria românilor sub Mihai Vodă Viteazul”, încredințat cu limbă de moarte prietenului Ioan Ghica, a fost publicat tocmai peste cu sfert de veac de la moartea autorului. De editarea scrierii s-a ocupat istoricul Alexandru Odobescu. Și s-a întâmplat ca anume primul articol publicat de Mihai Eminescu în ziarul „Timpul” – „Bălcescu și urmașii lui” (din 24 noiembrie 1877) să fie despre apariția acestei

lucrări. Odată cu acest articol s-a anunțat nu doar o apariție editorială, ci și intrarea în istorie a lui Eminescu gazetarul, Eminescu publicistul și pamfletistul, caracter luminător de conștiință națională.

Reproduc două fragmente, dar fiecare rând e actual și pentru timpurile noastre:

„El s-ar spăimânta văzând cum a fost să se realizeze pe pământul nostru libertate și lumină. El ar vedea parlamente de păpuși neroade, universități la cari unii profesori nu știu nici a scrie o frază corect, gazetari cu patru clase primare, c-un cuvânt oameni cari, văzând că n-au încotro de lipsa lor de idei, fabrică vorbe nouă, risipind vechea zidire a limbii românești, pentru a părea că tot zic ceva, pentru a simula o cultură care n-o au și-o pricepere pe care natura n-au voit să le-o deie”;

„...Facă-se această scriere evanghelia neamului, fie libertatea adevărată idealul nostru, libertatea ce se câștigă prin muncă. Când panglicarii politici care joacă pe funii împreună cu confrății lor din Vavilonul de la Seina se vor stinge pe rudă pe sămânță de pe fața pământului nostru, când pătura de cenușeri, leneșă, fără știință și fără avere, va fi împinsă de acest popor în întunerecul ce cu drept i se cuvine, atunci abia poporul românesc își va veni în fire și va răsufli de greutatea ce apasă asupra lui, atunci va suna ceasul adevăratei libertăți. Dar suna-va acel ceas?”.

Dacă nu știm până azi răspunsul, schimbăm întrebările sau, și mai bine, uităm de ele. (Maria TOACĂ)

Primul articol scris de Mihai Eminescu în ziarul „Timpul”, din 24 Noiembrie 1877:

BĂLCESCU ȘI URMAȘII LUI – de Mihai

Eminescu [24 noiembrie 1877]

Mihai-Eminescu.Ro

**Mihai Eminescu – Timpul Anul
II nr. 250 (04.11.1877) PDF**

Timpul-Anul-II-nr.-250-04.11.1877Download

**Mihai Eminescu – Timpul Anul
II nr. 224 (02.10.1877) PDF**

Timpul-Anul-II-nr.-224-02.10.1877Download

Timpul Anul II nr. 89 (19.04.1877)

Timpul-Anul-II-nr.-89-19.04.1877Download